

Bodó, a Mester

Bodóczy István (1943–2020)

Sinkó István

Bodó. A Kisképzőben, s szerte az országban szinte mindenki így szólította, így ismerte. Bodóczy István képzőművész, pedagógus, egyetemi tanár, sárkányépítő-és tervező mester ugyanis barátságos, közvetlen, jó humorú ember volt. Szívből nevetett, és szívből mérgelődött. Mindenben, mindenhol a tiszta, logikus gondolkodást, az értelem adta megoldásokat kereste, s ezt tanította művésztanárként is. Életében a könnyedség, – lásd a felhők közt szárnyaló maga alkotta sárkánytest-és a szerkezetesség – lásd a sárkányok konstrukciója, a rajzórák felépítése, a képalkotás belső szerkezete – egyaránt jelen volt.

Képzőművésznek, „csak” képzőművésznek indult, de pályája kezdetén szinte kényszerből kezdett tanítani, s ez volt az ő tanári „damaszkuszi útja”. Itt érezte meg saját bevallása szerint, hogy igenis összeegyeztethető, egymást kiegészíteni képes

lehetőség a művész-tanár életforma. Bodónak életformájává vált a tanítás és alkotás egysége. Mindenben kereste, és meg is mutatta a példát. Ha kisgyerekekkel, ha leendő művészekkel, ha tanárokkal foglalkozott ugyanazt a szellemi, erkölcsi, szakmai elkötelezettséget adta és várta el.

Játékos ember volt. Még közös nyaralásainkon is gyakran a környezetében lévő kisebb-nagyobb gyerekeknek játékos hajóépítő- és úsztató versenyeket szervezett, sárkányt, léggömböt épített velük.

Elméleti munkássága kiemelkedő volt. Több mint harminc könyv, jegyzet, cikk és tanterv született meg a keze alól, tantervi, tanügyi bizottságokban, három doktori iskolában (MOME, MKE, ELTE) vállalt szerepet. Pótolhatatlan volt. Pótolhatatlan lesz. Bodó elment, hatalmas örökséget hagyva maga mögött. Nekünk hagyta, abban bízva; jól sáfárkodunk vele.

Sinkó István: Hommage á B.I. akril, vászon 50x50 cm, 2020